

तत्त्व०

९

देहादिवैलक्षण्यं कथमिति चेदुच्यतेः देहादयो ममेति व्यतिरेकप्रतीतिर
दमितीप्रतीतिः आत्मनो ह्यमिति प्रतीतिः स तत्प्रकाशस्य कादाचित्क
त्वादात्मनः सर्वावस्थास्वतिप्रतीयमानत्वं देतेषां बहुत्वादात्मनस
कत्वाच्च देहादिवैलक्षणेनात्मनो भाव्यं पिंडः पृथग्यतः पुंसि शिरूपा
रथादिलक्षण इति शास्त्रं चानिप्रमाणं अजडत्वं नामः शानांत
रमंतेरेण प्रकाशमानत्वं अर्जुनं दत्वं नामः सुखस्वरूपत्वं सुप्ते
ष्वितस्य सुखमहमस्वाप्समिति प्रत्यक्षमर्शात् सुखरूपत्वं ज्ञाप्यते
नित्यत्वं नामः सर्वदा विद्यमानत्वं नित्यत्वे जन्ममरणे कथमिति चे
त् जन्मनामदेहसंबन्धः मरणं तु देहचियोद्यश्च गुणत्वं कथमिति
चेत् देहव्यभिचारादुक्तमप्यत्र व्याख्यातं नित्यत्वं नामः

राम०

९

चिद्विदि त्रिविधत्रयमेतत् ॥ तत्र त्रयमेतत् ८
श्रुतः

ऐतुलान्धमन्त्रिभगवतमनूपममृपयेसत्यसंकल्पवंधमोक्षैककारणम्
इत्यमाचार्यविर्येणसंपदप्रशिताव्रथान्त्रकाशापात्रसश्रीमन्नाराय।
श्रुतिः इति श्रीपरैमहंसपरिजानकाचार्यश्रीमन्नारायणमुनिकृतौर
स्पष्टपंसेप्रहसनासिभगवत् श्रीशुक्लचरणकमलेध्यानमः श्रीराम
श्रीमत्सयमाजुजायनमः श्रीरामचंद्रायनमः श्रीमानखिललो
कानानायकः करुणानिधिः करोतुमंगलंपुंसां कल्याणायकोद्धारः
१ मुमुक्षुश्चैतनस्यमोक्षनिष्पत्तौ तत्र त्रयज्ञानं संपादनीयं तत्र
त्रयंच विद्विदीश्रुताः चिदित्यात्मोच्यतेः आत्मा देहेंद्रियमनः प्रा
णबुद्धिविलक्षणश्च जडश्चानंदरूपेनित्योऽणुरव्यक्तोचित्यो निरवय
वो निर्निर्करोत्तानाश्रयः स्वस्वनिर्गमोपायः श्रीमन्नारायणाय नमः

एयोऽपुरात्मचित्तसावेदित्तयः इति श्रुतेः बालाग्रशतभागस्त्रशतधाकाश

तत्त्व

१०

अत्र तत्त्वदेहपरिमाणायैवैव पन्नः अणुत्वप्रतिपादकश्रुतिवि
रोधात् अनेकदेहपरिष्कीतयोगिस्वरूपशैथिल्यप्रसंगाच्च ।
ज्ञानाश्रयत्वं भ्राम ज्ञाननिष्ठायाश्च त्वेज्ञानानेनैवेति न ।
च वाच्यं अहंज्ञानमित्यवयवस्य साक्षात् साक्षात् इति ज्ञातत्वे तैवे
वकर्तृत्वभोक्तृत्वे सिद्धे कर्तृत्वमेतत्त्वसंवेदिसिद्ध्या विशेष
त्वात् संख्यास्तु सत्त्वादिगुणानामेव कर्तृत्वं नाम न इत्याहुः त
थाचेतनस्य शास्त्रवश्यता भोक्तृत्वं च न स्यात्तांसां सारिकप्रवृत्तौ
चेतनस्य कर्तृत्वं सत्त्वादिगुणप्रयुक्तं न स्वरूपप्रपुक्तं कर्तृत्वं
चेष्टराधीनं ज्ञानाश्रयत्वे विज्ञानेयसंतुल्यतयादिश्रुत्या क
पञ्चाननस्य तत्त्वमस्यैव इति चेत् ज्ञानयतिरेकस्य अत्र प्रकाशमा

नपि भूतत्वात् भागोक्तं निवृत्तौ वि
सृज्यमानत्वात्

१०

म.

११

स्त्रं च तेन प्रद्योतेन आर्त्तानिष्कर्मतीत्यादिकं द्रष्टव्यं अणु
भूतोऽयं हृदयप्रदेशे स्थितश्चेत् पारमेवेदनाशिरसि मे सुखमि
ति सुखदुःखानुभवकथमिति नेचवाच्यं मणियुमणिदीपादी
नामेकदेशावस्थितानामपि प्रभायथा व्याप्य तथा ज्ञानस्य व्या
प्तत्वाद् अनुभवोपपत्तेः एकस्य पुंस एककाल एवानेकदेशपरि
ग्रहेऽपि ज्ञानव्याप्या भवतिः अत्यक्तत्वं नाम घटपटादिव च्छे
द्यघणोचरत्वं अचित्तत्वं नाम अचित्सजातीयमित्येव त्वं तपि
तुमशक्त्यं निरवयवत्वं नाम वयवसमुदायरहितत्वं निर्विकार
त्वं नामाचिद्विकारग्रहाणेनैकरूपत्वं एवं स्थितं च्छाश्रित
अज्ञानादिभिः चेदमरूपज्ञाननशोऽप्यावर्त्यमाणे

इति चेत् सो भवति शरीरेष्वपि व्यवस्था स्यात् किंचैकस्य संसरणमेकस्य मुक्तिरे
कस्य शिष्यत्वमेकस्याचार्यत्वं न घटते ममुष्यस्यावसदिविवमसृष्टिश्च
नोपपद्यते नित्यो नित्यानामिषादिभेदप्रतिपादकश्रुतिविरोधश्च स्यात् ।
अविद्यकभेदविषयाश्रुतिरिति चेत् सोऽक्षयापामपिसदापश्यंति स्म
य इति भेदशब्देनात्माक्षयापामपिसदापश्यंति स्म
दिभेदवशात् स्वरूपभेदः सिद्धः तस्माद्भेदोऽस्तीत्यर्थः एतेषां लक्षणशेष
त्वे सति ज्ञातृत्वं ज्ञानं चालम्बनमित्येवमजडमानं च रूपं च तद्विज्ञानात्
स्वरूपयोः को विशेष इति चेत् उच्यते आत्माद्यर्मासंकोचविकाशरहितः इत्य
राप्रकाशकः श्रुणुपरिमाणश्च ज्ञानं तु धर्मः संकोचविकाशयोग्यं इत्यप्र
काशकं परस्मिन् स्वयंपरकाशमानं महत्परिमाणं च अत्र केषांचित् ज्ञानं
सर्वदा विमुक्तेषांचित्कदाचित् अविमुक्तानामपि नित्यत्वे ज्ञानं जातं

न त्वात्मानं सारभूतं गुणत्वानिरूपकं च त्वाच्च ज्ञानव्यपदेशः नि।
 पाप्मत्वं नाम प्रेक्ष्य बुद्ध्याधीनस्वव्यापारत्वं धार्यत्वं नाम प्रेक्ष्य रस्वत्
 यकैः संख्याभावे सत्ताहानिमतेश्च त्वं नाम चंदनकुसुमेतौ दलादि
 बत् भगवत्पथेष्टविनियोगादित्वं इहं च गृह्णेन्नदिवत् पृथक्स्थि
 त्येषामप्येव तिष्ठति श्रामानश्च वर्द्धनित्यमुक्त रूपेण त्रिविधाः क्वाः
 संसारिणः सुक्ताः संसारबंधविगलिताः नित्यास्तु कवाचिदसंस्मरणस्य
 भावस्ते चानंतगत्तु बिभ्रुक्तेनाथाः जलस्याग्नि संसर्गस्याग्नी संस
 र्गणौ सशब्दाद्युद्भववत् आलनोपचित्तं वंधेनाविधाकर्मवासनग
 च योजायते अचिन्नाशेतेषां विनाशः त्रिविधाः श्रण्यात्मानेनानंताः केचि
 दात्ममेदोनास्ति इति वदंति सकलवात्मा सर्वशरीरेषु वर्तत इत्याहुः तस्य
 दोषकालिन्सुरिवमिसस्मिन्नाले अन्यस्थुः खमस्तु पल्लदेहमेदेनोपपद्यते

श्री
राम
१९

3

चितेतत्त्वत्रयेचित्यकरणसंस्पर्शम् १ अथचित्त्वरूपंनिरूप्यते अविद।
 व्यञ्जानशून्यंविकारास्पृह्यसत्तत्रशुद्धसत्त्वमिश्रसत्त्वसत्त्वशून्यंभेदा
 त्रिविधंतत्रशुद्धसत्त्वंनामरजस्वमोदरहितंकेवलसत्त्वपरिपूर्णित्यञ्जाना
 नंदेजनकंअकर्मपितंकेवलमभवदिहयामानंमंजुपणेपुरप्राकारादिरू
 पेणनिरवधिकतेजोरूपंनित्यमुक्तैरीश्वरेणचापरिच्छेदाद्वृत्तंरुतत्त्वके
 चिन्मिदमित्याहुःकेचिद्वृत्तमितिद्वितीयपक्षेनित्यमुक्तानांज्ञानंमंतरेणा
 पिप्रकाशतेनसंसारिणांआत्माऽऽजडयोःकेचंभिन्नत्वमिति नवाच्यंउच्य
 ते अहमित्यप्रतीतेःशरीरादिरूपेणपरिणामदिष्यमंतरेणप्रतीतेःपाद
 स्पर्शादिसद्भावच्चभिन्नस्यपुक्तत्वात्तमिश्रसत्त्वंतुसत्त्वरजस्तसोऽणपुक्तं
 संसारिणांज्ञानानंदतिरोधापकंनित्यमीश्वरत्वादापरिकरंप्रदेशभेदात्का

राम
१२

इदं ज्ञानं नष्टं इति व्यवहारः कथमिति चेदुच्यते यदा इन्द्रियद्वारा विषयं गृ-
 ह्णाति तदा ज्ञानं जातं इति व्यवहारः यदा न गृह्णाति तदा नष्टं इति व्यवहा-
 रः इति ज्ञानस्य सकृदपि प्रमाणभेदेन नामात्र प्रतीतिः क्रियागुणाश्रया-
 त्वाच्च प्रत्यक्षं अजडत्वं स्वयं प्रकाशकं अजडत्वे लघुस्य दौ कथनं प्र-
 तीतिरिति चेत् प्रसरणाभावात्तत्राप्रतीतिः आनंदरूपत्वमनुकूलत्वं
 प्रतीतिविवक्षायां विषयशून्यादिशने प्रतिकूलप्रतीतिर्देहात्मधांतिरुक्ता
 भगवदात्मकत्वात्सर्वस्य पदार्थस्यानुकूल्यं स्वाभाविकं प्रातिकूल्यं चौपाधिकं
 अजडतत्पानुसंधेयमानस्य पदार्थस्यानुकूलस्वभावत्वे कस्यचित्कदचि-
 दनुकूलत्वं नैककुसुमादीनां देशां तरे प्रातिकूल्यं न स्यात्स्वमात्मनिरूपि-
 ता एतेषां प्रमाणानि श्रीभाष्यादिषु दृश्यमानि इति श्रीमन्नारायणमुनिविर-

इतन्मात्रमुत्पद्यते सतस्य आकाशस्पर्शतन्मात्रे चोत्पद्यते सतस्य वायुरूपतन्मात्रे
 सतस्य तेजो रसतन्मात्रे सतस्य आपो गन्धतन्मात्रे सतस्य पृथिवी स्पर्शतन्मात्रादि
 तन्मात्रचतुष्टयमाकाशादिभिरुत्तचतुष्टयकार्यवायुश्चादित्तुष्टये कारणमिति
 चारु तन्मात्रं भूतसूक्ष्मावस्था अहंकाररूपस्य स्वस्वकार्ये राजसारंकारस्य ह
 कारो सात्विकारंकारस्य अत्रादित्तानेन्द्रियजनने शब्दतन्मात्रादिष्वेकक्रमे
 ण सहकारि भवति वागादिकर्मैन्द्रियस्यैवात्रादिसहकारि मनः सृष्टौ न किम
 प्येवमेतस्य सहकारित्वेन अतस्त्वेन्द्रियाणां भूतकार्यत्वं भूतानामापापनेकर
 णत्वं मात्रमेव तत्सर्वं पिडीकृत्योत्कृत्वा तत्र भगवान् चतुर्मुखं सृजति अं
 मंजकारणानि चाक्षरकं भगवता सृष्टानि अंदातर्वर्तिपरार्थी चेतनोत्तयमि
 णा सृष्टः अंदा निचा संस्थातानि चतुर्दश भुवनसहितानि एकैकं दृश्याणि तस्य
 सावरणावृतानि इच्छास्त्रीजा कंदुकस्थानीयानि जलबुद्बुदवत्स्कस्मिन्कोल

लभेत्तच्च स दृशं न भवति इदं च विकारजनकत्वात्प्रकृतिरुच्यते ज्ञानविरोधात्
 याविविचित्रस्यैषं करणान्मायेति चतुर्विंशतितत्वात्मकवत्तत्र प्रथमतस्तत्प्रकृ-
 तिः अस्याश्च विभक्तितमाक्षराद्यवस्थापुक्तापाः सत्तस्यागुणत्रये वैधर्म्यात्
 ह्लादिविकाराजायते गुणाः सत्त्वस्वस्तमांसि सत्तानि प्रकृतेः स्वाभाविकगु-
 णभूतानि प्रकृतसवस्थायां मुक्तानि सत्त्वं ज्ञानमुखतः दुभयसंजनकक्षेत्रो-
 रागद्वेषाकर्मजनकं तमे विपरीतज्ञानानवधानात्तस्यादीनि जनयति सत्
 षोडशगुणानां साम्ये विकारा अपि सत्प्रमापनात्तस्यैव भवन्ति अतथा विपरीतवि-
 धमविकारेषु प्रथमविकारो महानुश्रयं सात्त्विकराजसतामसभेदेनूत्रिविधा-
 ध्वक्सायजनकश्च तत्सौदैकारिकश्चैजसोभूतादिरिति त्रिविधो हंकारो जाय-
 ते अप्रमभिमानहेतुः वैकारिका हंकारात्तत्रैव त्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणाख्याति-
 ज्ञानेन्द्रियानि यावत्तानि पाप्मास्यपाप्मावकावर्मेन्द्रियानि जनयन्ति ज्ञानहेतु-
 र्ज्ञानेन्द्रियानि पाप्मास्यपाप्मावकावर्मेन्द्रियानि जनयन्ति ज्ञानहेतु-

राम
१४

भूतो वर्तते केचित्कालः परमाकाशे नित्य इहानित्येत्याहुः केचित्कालो नास्ती
ति ब्रूवते प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धत्वादनुपपन्नं आकाशश्चांतरभावान्निदि
शः पृथक् पृथक् त्वं आवरणभाव एवा आकाश इति केचिदाहुः तस्तुपपन्नं
इह स्वमिति भावस्तेन प्रतीयमानत्वात् केचित्कालो निरवयवो विभुरप्रत्य
क्ष आकाश इत्याहुः तन्नोपपद्यते भूतादिकार्यत्वात् कारादिवद्विज्ञेयत्वात्
त्वाच्चक्षुर्विषयत्वाच्चक्षुर्गोद्विषयत्वाच्चक्षुर्वायोरप्रत्यक्षत्वात् दूरायास्तोतेजो
भोमादिभेदेन बहुविधं तत्रादित्यादितेजः स्पर्शं दीपादितेजस्त्वस्पर्शं तेजो
रूपं रक्तं स्पर्शं त्वं जलं त्वं शुक्लं शीतं स्पर्शं मिथुनं रसः पृथिव्या रूपं त्वं
बहुविधौ पृथिवी वापोरनुष्माशीतस्पर्शः इत्यन्वितप्रकरणम् इत्यस्तु
निखिले ह्यप्रत्यनीकानं तन्नानं देवस्वरूपो ज्ञानसंज्ञादिसंज्ञायादिक
विद्विषयैः जगत्सर्गस्थितिलयकरीः अतीतिश्चास्वयं धीशाना रूपं च

राम
१४

सृष्टानिमग्नमतेषु अकाशशब्दकाशके हेतुः वायुर्वह्नादि हेतुः तेजोदह्नादि
हेतुः जलं सेचनपिण्डीकरणादि हेतुः पृथ्वीधारणादि हेतुः आत्रादि शोभेन्द्रिया
णाशब्दादयो विषयाः वागादीनां विसर्गशिल्पाद्युक्तयो विषयाः मनः सर्वेषां
सहकारी अकाशादिभूतानां क्रमेण शब्दादयेषु गुणाः गुणविनिमयसु पंचैक
य रणप्रक्रिया नीलं भंभं इति प्रत्ययोपपत्तये वापयति पूर्वध्वेतन्मन्त्रास हितो वस्त
स्तन्मन्त्राणां वास्वकार्यजनकत्वेन गुणाधिक्यमस्ति इति वर्णयति सत्त्वसत्त्व इति
काल उच्यते अथ पंच प्रधानतत्कार्यपरिणामहेतुः कलाकाद्यामहूतीदिरूपेण पो
णां मीनित्यो भगवत्क्रीडापरिकरभूतः तच्छरीरभूतश्च पृथ्वीदिष्यं चेश्वरस्यैव
तनानां चेश्वरभोगोपकरणभोगस्थानानि भजते भोग्यशब्देन विषया उच्येत भो
गोपकरणानीन्द्रियाणि भोगस्थावानि समस्तभुवनानि इहाश्वर्षापात्रधः परे
छेदा विद्यतन्तार्यद्वन्द्वं च द्वितीयाश्वोपरि छेदः सतीर्षमथ शब्दात्तन्मन्त्रास हितो वस्त

श्री
१५

6

हार्ददुष्टहृदयानांमादिविश्लेषभीरूणांसौलभ्यंद्रष्टुकामानांस्वभगव।
जुणोपयोगोदृष्टव्यःसर्वेश्वरस्वसकलजगत्कारणभूतःकेचित्परिमा
णकारणमाहुःपरमाणुसाधकप्रमाणाभावाद्यतोऽमानिदित्यादिश्रुति
विक्षाधाच्चैतन्नोपपद्यतेप्रधानंकारणमितिकापिलाःतदपिनतस्याचित
नत्वादीश्वराधिष्ठानाभावेपरिणामाभावात्सृष्टिसंहारानुपपत्तेःअतः।
स्वैवेतनोपिनकारणभूतःकथमितिचेदुच्यतेकर्मवशपत्वादुरिवत्वाच्च
तस्मादीश्वरस्वकारणभूतःअस्याकारणामावात्अविद्याकर्मनियोगा
द्यापतो न भवति किं दुस्तेच्छयास्वसंकल्पकृतं तस्य फलं लीलेव संहोस्ती
लाभेनेति चेन्न तस्यापि लीलात्वात् अस्मैव जगत्कारणे परिणामादुपपत्ता
नंचतर्हि निर्विकारश्रुतिविरोधश्चित्तेन स्वरूपपरिणामान्मुपगमात् त
दिजगत्परिणामाकथमिति चेदुच्यते चिदचिद्विशिष्टस्य ब्रह्मणो विशेष

राम०
१५

विधाधिकारीसमाश्रयणीयो धर्मार्थकर्ममोक्षारथ्यचतुर्विधफल
 प्रदेविलक्षणविग्रहयुक्तो लक्ष्मीभस्मीलीलानापेकश्च अखिलदेय
 प्रत्यनीकत्वे तमस्तेजोवत्सर्पगुरुवच्चविकारादिदोषप्रतिभट्टत्वं
 अनंतत्वं नान्यत्वे सति चेतनाचेतनव्यापकत्वेन अंतर्धामित्वं
 तर्धामित्वे चेतनाचेतनगतदोषप्रसंग इति मोक्षोचः शरीरगतवात्सादी
 नं शरीरेणि अस्पर्शनात् नानंदैवस्वरूपत्वं नाम आनंदरूपं ज्ञानरूपं
 पत्वं तच्चा अनुकूलत्वं प्रकाशकत्वं च ज्ञानशक्त्या द्यस्तु नित्यनिस्सी
 मनिस्सरव्यनिरुपाधिकनिर्दोषसमाध्याधिकरदिताश्च एतेषु गुणेषु वात्स
 ल्यादिविषयाः अनुकूलशौर्यादिविषयाः प्रतिकूलः सतत्कारणज्ञाना
 दीनां सर्वविषयाः ज्ञानमज्ञानिनां शक्तिरशक्तानां क्षमासापराधानां रु
 पादुखीनां वात्सल्यविषयाणां शौशील्यमंदानां आर्जवचकृदित्यानां चै

ज्ञाना
 ई

जातं इति पौराणिकप्रसिद्धावतारहेतुः कर्मतिमचवाच्यं तत्र शापस्य व्याजमात्र।
 अवतारसैलिकत्वं च प्रतिपादयद्भिः प्रपन्नैः परिरुतत्वात् अंतर्पामित्वं नामां
 तः प्रविशन्निपंतत्वं स्वर्गनिरकारिसर्वविस्थासुसकलत्वं तन्नामोसहायभूतः शु
 भाश्रयविग्रहसहितो ध्यानाद्यैरक्षणार्थं च बहुभूतो हृदयकमले निवसतीति च
 चवितारस्तु चेतनामधिमत इवेण विग्रहं धत्वा विभवादिबते देशकालादिनि
 मरादित्येन संनिधिरुत्वा अपराधानने वेक्षमाणश्च परत्र समस्त व्यापारानव
 तिष्ठतिरुत्विजनकत्वं अभाश्रयत्वं अशेषलोकशरण्यत्वं च अचवितारेपरिस्थ
 णं स्वत्वामित्वं संबंधयत्येन अज्ञवत्स्वतंत्रवत्त्वावस्थानेति अपारकारूप
 परस्वशः सर्वपि क्षंतदास्यति प्रविजानुजिघक्षयामणिप्रवालभंग्पाखतत्सेर्वमुक्तं
 सर्वजनानुजिघक्षपासंस्तु तभाषणपरचितोपेप्रबंधः इति श्रीपरमहंसपोखराज
 चार्पनायनयतिस्तुतवत्रये इत्युक्तप्रकरणं समाप्तम् श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

मधिष्ठापज्ञानप्रदानं का त्वसृष्टिं मिश्रसृष्टिं च करोति विभवेन तेनौणमुख्य
भेदेन भिन्नश्च मनुष्यत्वादिवत्तौणत्वमप्येष्टिकं न स्वरूपप्रयुक्तं अप्राकृत
विश्रयुक्ताञ्जहत्स्वभावविभवाः क्षीपाद्भुत्पन्नदीपनिभामुख्यप्रादुर्भवा
रामरुद्रादिरूपास्तुष्टरूपाः विधिश्चिवपावकव्यासजामदगार्जुनवि
त्तेशास्त्रिरूपेणौणाप्रादुर्भवान्त्रहंकारयुक्तजीवतत्त्वधिर्मयानादमुषुक्ष
णामनुपास्याः नित्योदितशान्तोदिष्टादिभेदः प्रेजोत्संज्ञादिचातुरात्यं केश
वादिमूर्त्यन्तरं यद्विंशमैदमिन्नं यजनाभ्यादिविभवा उपेयं इति विक्रमसधि
भक्तहयग्रीवरेनेनाशयणहरिर्लक्ष्मणस्य कूर्मवराहाद्यवतारविशेषाः न
तद्भुजायुधवर्णास्त्रादिसंज्ञानादिभेदाश्च तदुत्तरवधित्वाजुस्वतन्मत्वचनवि
धेर्विक्रयसामः श्रीपंचरात्रपरिष्कारशालिनं सुमुख्यविवेकानुवताराणां
हेतुरिच्छाप्रयोजनं तु साधुपरीक्षाणंदुष्कृतविनाशः धर्मस्थापनं च भयशापादिना